

कृष्णपापकर्षकं कंसस्य कामादेर्दुष्टराज्ञो वानिषूदनं हे कृष्णकृष्ण अत्यादरसूचनार्थं द्विर्वचनं कृषिर्भूवाचकः शब्दोणश्च निर्वृतिवाचकः तयोरेक्यं परं ब्रह्मकृष्ण इत्यभिधीयत इति श्रुतिप्रणीतः कृष्णपदस्यार्थः महान्तौ ब्रह्मांडपिडावष्टंभक्षमौ बाहू यस्य संबाहुभ्यां धर्मसंपत्तयैर्बाभूमी जनयन्देव एक इति श्रुतेः अव्ययअविनाशिन् अत्र देवकीनंदनस्याव्ययत्वं वदंत्या कृष्णमूर्तेरभौतिकत्वमुक्तं एवमादिनाम्नामर्थः शंकरभ
मनसा चिंतयामास कृष्णं कंसनिषूदनं ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो देवकीनंदना व्यय ॥ ८ ॥ वासुदेवजगन्नाथप्रणतार्तिविनाशन ॥ विश्वात्मन् विश्वजनक विश्व
हर्तः प्रभोऽव्यय ॥ ९ ॥ प्रपन्नपालगोपालप्रजापालपरात्पर ॥ आकूतीनां च चित्तीनां प्रवर्तकनतास्मिते ॥ १० ॥ वरेण्यवरदानंत अगतीनां गतिर्भव ॥ पुराणपुरु
षप्राणमनोवृत्त्याद्यगोचर ॥ ११ ॥ सर्वाध्यक्षपराध्यक्षत्वामहं शरणं गता ॥ पाहि मां कृपया देव शरणागतवत्सल ॥ १२ ॥ नीलोत्पलदलश्यामपद्मगर्भारुणेक्षण ॥
पीतांबरपरीधानलसत्कौस्तुभभूषण ॥ १३ ॥ त्वमादिरंतो भूतानां त्वमेव च परायणं ॥ परात्परतरं ज्योतिर्विश्वात्मा सर्वतो मुखः ॥ १४ ॥ त्वामेवाहुः परं बीजं निधा
नं सर्वसंपदां ॥ त्वयानाथेन देवेश सर्वापद्भ्यो भयं न हि ॥ १५ ॥ दुःशासनादहं पूर्वसभायां मोचिता यथा ॥ तथैव संकटादस्मान्मा मुद्धर्तुमिहार्हसि ॥ १६ ॥ वैशं
पायन उवाच एवं स्तुतस्तदा देवः कृष्णया भक्तवत्सलः ॥ द्रौपद्याः संकटं ज्ञात्वा देवदेवो जगत्पतिः ॥ १७ ॥ पार्श्वस्थां शयनेत्यत्कारु किमणीं केशवः प्रभुः ॥ तत्रा
जगाम त्वरितो ह्यर्चित्य गतिरीश्वरः ॥ १८ ॥ ततस्तं द्रौपदी दृष्ट्वा प्रणम्य परयामुदा ॥ अब्रवीद्वासुदेवाय मुनेरागमनादिकं ॥ १९ ॥ ततस्तामब्रवीत्कृष्णः क्षुधि
तोस्मि भृशतुरः ॥ शीघ्रं भोजय मां कृष्णोपश्वात्सर्वं करिष्यसि ॥ २० ॥ निशम्य तद्वचः कृष्णालजिता वाक्यमब्रवीत् ॥ स्थाल्यां भास्करदत्तायामन्नं मद्भोजना
वधि ॥ २१ ॥ भुक्तवत्यस्म्यहं देव तस्मादन्नं न विद्यते ॥ ततः प्रोवाच भगवान्कृष्णां कमललोचनः ॥ २२ ॥ कृष्णेन नर्मकालो यं क्षुच्छ्रमेणातुरेमयि ॥ शीघ्रं ग
च्छ मम स्थालीमानयित्वा प्रदर्शय ॥ २३ ॥ इति निर्वंधतः स्थालीमानाय्य स यदूहः ॥ स्थाल्याः कंठे थसंलग्नं शाकान्नं वीक्ष्य केशवः ॥ २४ ॥ उपयुज्या ब्रवीदेना
मनेन हरिरीश्वरः ॥ विश्वात्मा प्रीयतां देवस्तुष्टश्चास्त्विति यज्ञभुक् ॥ २५ ॥ आकारय मुनीन् शीघ्रं भोजनायेति चाब्रवीत् ॥ सहदेवं महाबाहुः कृष्णः क्लेशविनाश
नः ॥ २६ ॥ ततो जगाम त्वरितः सहदेवो महायशः ॥ आकारितुं तुतान्सर्वान् भोजनार्थं नृपोत्तम ॥ २७ ॥ स्नातुं गतान् देवनद्यां दुर्वासः प्रभृतीन् मुनीन् ॥ ते चावती
र्णाः सलिले कृतवंतोऽघमर्षणं ॥ २८ ॥ दृष्ट्वा द्वारान्सान्ना रसांस्तृत्या परमया युताः ॥ उत्तीर्य सलिलात्तस्माद्दृष्ट्वंतः परस्परं ॥ २९ ॥

गवत्पादीये विष्णुसहस्रनामव्याख्याने एव द्रष्टव्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ आकूतीनां चित्तीनां चेति चेतोवृत्तिविशेषाणां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवनद्यां तत्र स्थ एव तीर्थविशेषे ॥ २८ ॥ २९ ॥